

לולה ט וללה ט

אסיר חדש

בסינג סינג

תקעו שורשים עמוקים יותר ויותר בעולם-הקצב הישראלי, ולידם החלו לצמוח השתי-לים הרכים הראשונים של להקות-הקצב הישראליות. שיטת עבודתם היתה מושתתת על קביעת ישראל כבסיס הקיץ, ממנו יצאו להופעות בחו"ל בחודשי החורף. בכל מקום אליו הגיעו — מפרס במזרח יעד הארצות הסקאנדינאביות במערב, זכו להצלחה עצומה. אולם מעולם לא חשבו לחזור על ישראלי כבסיס הבית שלהם. התאקלמותם בישראל היתה כה שורשית ועמוקה, עד שלפני כשנתיים נישאו שניים

פתח מועדון-קצב על ששת ימה של תל-אביב, קרא לו בשם סימן שאלה. הוא קיחה להפוך את המועדון להיכל-הקצב הראשון בישראל. אבל העיתוי לא היה נכון. בני הנוער, הממלאים כיום את הדיסקוטקים, טרם הבינו או כיצד בדיוק מעכ-לים את זה. התוצאה: סימן השאלה הפך לכישלון עובדתי. אבל כל זה — בתוספת עויבתם הפית-אומית של פיפי ודל שנון — לא ייאש את שונון ולא את חמשת חברי הסינג סינג דאן. אחד מהם, הסאכסופוניסט, החליט,

פני יותר משש שנים, כאשר שאלו תלמיד בית-ספר מה זה חיפושיות, היתה התשובה האפשרית היחידה: מין חר-קים שחורים, בעלי שריון קשה, הזוחלים בשדה. אבל אם תשאלו אותה שאלה כיום, תהיה התשובה המתקבלת יותר על הדעת:

מי שחושב שהעליה מארצות הרוחה היא פטנט חדש — אכן טועה טעות חמור. לפחות בשטח הפופ היו חברי להקת הסינג סינג החלוצים הראשונים שהעדיפו לעזוב את סיר הבשר באנגליה, ולהביא את הידע והכישורן שלהם לצולם-הקצב הישראלי הנחשל, שלפני חצי תריסר שנים.

ראשונים תמיד ה"סינג סינג"

תמיד היה להם אופי חלוצי. שאיפה להגיע ראשונים לכל מקום. להיות ראשו-נים בקפיצה על גל כל אופנה חדשה. באני-גליה הם היו הראשונים שיצאו להביא את בשורת הטויסט לחובבי המיקצב הבריטיים. באותם הימים הם היו נקראים עדיין ה"ניו יורק טוויסטס", והם הדגימו את המיק-צב המתפתל בכל רחבי בריטניה. כאשר דעך שיגעון הטויסט, חיפשו את-גר חדש. אז באה להם לראשונה ההצעה לעבור בישראל. ששון רג'ואן, מי שמשמש עד היום כאמרגנם, קיבל אותם מידי של אחד האמרגנים הבריטיים הגדולים, סיטו ברנט, כדי לערוך שורת הופעות יחד עם שני זמרים אחרים: פאפי ודל שנון. לששון היו אז תוכניות גדולות. הוא

רג'ואן

החיפושיות! להקת-קצב אנגלית מפורסמת! אותו דבר היה קורה לו הייתם שואלים, לפני חצי תריסר שנים, כל צעיר מתגבר, מה זה סינג סינג? הוא היה עונה לכם שזהו בית-הסוהר המפורסם בארצות-הברית. היום היו רבים משיבים לשאלה: "סינג סינג? זאת להקת-הקצב הכי מפורסמת בישראל!" כי להקת הסינג סינג היא כיום נכס ברזל בתודעתו של כל חובב פיזמונים ישראלי. מאז הגיעה אלינו, לפני שש שנים, הפכה באופן קבוע, למכחיבת הטון בכל מה שנוגע לעולם הפיזמונים. כל כך התרגלנו אליה, עד שכמעט שכחנו כיצד באה אלינו, והפכה חלק קבוע מגוף עולם הפופ הישראלי.

...כשבחצי גרוש היה נבל

חבר להקת המי, **פיט טאונשנה**, על הגאון שיתפוס את מקומם של החיפושיות ואלביס בעתיד: "הוא בודאי יתגלה באמריקה. באנגליה אין כיום אווירה מתאימה לצמיחת גאונים בעולם הפופ." השוואה מגוחכת של מבקר הרדיו **ברעמי** בידיעות אחרונות, שהציג את מאבק הפופולאריות בין **יהורם גאון** לבין **אריק איינשטיין** בתוכנית ברוב קולות בגלי צה"ל — כתחרות בין קבוצת כדורגל לקבוצת כדורסל על האליפות. באנגליה ובארצות-הברית נערכים מיסאלי פופולאריות בין הזמרים השונים בסיגנונם יותר מארץ ויהורם. הבנה רבה יותר לאותה תוכנית נילתה, לעומת זאת, מבקרת הרדיו של הארץ, **הרה בושם**. חובבי הפיזמונים בארץ לא יחמיצו, כמובן, את תוכנית הסלולית של **תום ג'ונס**, שתשודר בטלוויזיה הישראלית מחר (יום חמישי). חבר להקת התנועה, **כאן כוואן**, חגג את החזרת רשיון הנהיגה שלו, לאחר שנת-שלילה, ברכישת מכונית רובר 2000. טיסמת חברת התקליטים תפוח היא: "המוסיקה שלנו — חזקה ממי-ליס". המכירה של שונון בכל רחבי העולם מתקרבת ל-3 מיליון עותקים. **רוברט סטיבוור**, אמרגנם של הבי גייס, חווה עתיד גדול ללהקה חדשה שהקים, והנקראת **סייטין**. מסתבר שהנבל לא נעלם מהעולם יחד עם חצאי הגרושים, עליהם היה מוטב. השבוע הגיעה ארצה אמנית-הנבל הבריטית **רוזלין גרר**, המנגנת נעימות פופ על כלי נגינה קלאסי ועתיק זה. מסרתה: למצוא פיזמוני-קצב ישראליים, לשיבוץ בתקליט מאריך-נגן שלה. **רמי ניר**, שהוציא השבוע תחליט חדש, סבור שעדיין אין תחנות הרדיו מקדישות מספיק שעות שידור לפיזמונים עבריים. **מוטי גלעדרי** מבקש להודיע לכל מעריציו, כי אפשר לשלוח לו מכתבים לפי הכתובת "סולן", בלוק 24, תל-אביב. הדואט שמשמיעים **עליזה עזיקרי** ו**דייב קארול** בהופעותיהם במועדוני לילה, מולידים את המחשבה שהם עשויים להיות צמד מוסיקאלי מוצלח.

גלר

להקת ה"סינג סינג"

מחברי הלהקה החתיקים, חלי וביקס, לנע-רות ישראליות, פרשו מהלהקה, השתקעו סופית בארץ והקימו משפחה. "מאז שעזבנו את אנגליה, לא התגעגענו אף פעם לחזור אליה. כל פעם שהיננו בחו"ל, התגעגענו לחזור לישראל", אומר דייב קארול, ראש הלהקה והרוח החיה שלה. "ישראל השפיעה עלינו רוב טובה לא רק מבחינת הסי-פוק האישי בעבודה, אלא אפילו מבחינת בריאותית. חלי, למשל, סבל תמיד מקצרת. מהיום בו הגענו לישראל — הוא שכח ש-היה איפעם חולה..."

ישראל נתנה סיפוק ובריאות

דייב סבור שמצבה של להקת סינג סינג טוב כיום ממצבן של להקות בריטיות אחרות, המנסות לפלס את דרכן בעולם הפיזמונים באנגליה. "אין כיום אף להקה בריטית היכולה להצהיר כי יש לה עבודה קבועה משך כל ימות השנה. לנו יש תמיד חוזים לשנה מראש, ואנו מופיעים, לעיתים, סעמיים-שלוש ביום." לאחר פרישתם של חלי וביקס הצטרפו לסינג סינג שני חברים חדשים, פיטר צ'אני ודייב אלן, שהכירו את הסינג סינג בעת סיבוב ההופעות שלהם בגרמניה, לפני למע-לה משנה. השבוע קיבלו חברי הלהקה לשורותיהם אסיר חדש — דוד רג'ואן, שכל דמיון לקשר משפחתי בינו לבין ששון רג'ואן, איננו מיקרי בתחלת. הוא בן דודו, דוד (19) מוכר לחובבי-הקצב מהימים בהם היה חבר בלהקת המסורות ובלהקת השמנים והרזים. הוא היה עסוק בחזרות עם להקת הסקוולדה, כאשר באה לו הי-הצעה הקוסמת להצטרף כבאסיסט ללהקת הסינג סינג. "ששון בא אלי עם ההצעה, כשישבתי בקפה נוגה בתל-אביב", סיפר. "כשמעתי מה הוא רוצה ממני — כימעט נסלתי מהכיסא. כמובן שלא חשבתי סע-מיים, עזבתי את כל ההצעות האחרות — והצטרפתי לסינג סינג."